

Wspomnienie o Ludwiku Słysz

Ludwik Słysz urodził się 31 października 1944 roku w Krakowie. Niemal całe swoje życie zawodowe związał z Instytutem Podstaw Metalurgii Polskiej Akademii Nauk, obecnie Instytutem Metalurgii i Inżynierii Materiałowej im. Aleksandra Krupkowskiego PAN. Był pracownikiem niezwykle oddanym swojej pracy – w Instytucie przepracował nieprzerwanie ponad cztery dekady, od 1 grudnia 1968 roku do 31 grudnia 2011 roku, aż do osiągnięcia wieku emerytalnego.

Swoją drogę zawodową rozpoczął jako technik laborant w Pracowni Przeróbki Plastycznej w Zakładzie Metali, gdzie szybko dał się poznać jako osoba sumienna, dokładna i zaangażowana. Dzięki zdobywanemu doświadczeniu oraz rzetelności awansował na stanowisko starszego technika. W 1974 roku podjął nowe wyzwania, przechodząc do pionu administracyjnego, gdzie kontynuował swoją pracę jako starszy inspektor ekonomiczny, następnie starszy inspektor ds. ekonomicznych, by ostatecznie objąć stanowisko samodzielnego referenta ds. administracyjnych.

Jednym z kluczowych obszarów jego działalności była organizacja zaopatrzenia w Instytucie. Było to zadanie wymagające nie tylko doskonałej organizacji pracy, ale także odpowiedzialności, umiejętności przewidywania potrzeb oraz sprawnej współpracy z wieloma jednostkami i dostawcami. Pan Ludwik odpowiadał za kompleksowe planowanie i realizację zakupów materiałów, surowców, sprzętu oraz wyposażenia niezbędnego do prowadzenia badań naukowych i funkcjonowania Instytutu. Dbał o terminowość dostaw, optymalizację kosztów oraz właściwy obieg dokumentacji zakupowej.

W swojej pracy wykazywał się dużą skrupulatnością, dobierał odpowiednich dostawców, negocjował warunki współpracy oraz nadzorował realizację zamówień. Dzięki jego zaangażowaniu zapewniona była ciągłość pracy

laboratoriów i działów badawczych, co miało bezpośredni wpływ na sprawne funkcjonowanie całego Instytutu. Był osobą, na której można było polegać – zawsze przygotowany, kompetentny i gotowy do pomocy.

Pan Ludwik Słysz zapisał się w pamięci współpracowników jako człowiek życzliwy, spokojny i obowiązkowy. Jego wieloletnia praca i oddanie pozostaną trwałym śladem w historii Instytutu oraz w pamięci tych, którzy mieli przyjemność z nim pracować.

Przyjaciele, Koleżanki i Koledzy
z Instytutu Metalurgii i Inżynierii Materiałowej
Polskiej Akademii Nauk w Krakowie